

— en bil, der er lejet på grundlag af en leasingkontrakt, og som er kvalificeret som et investeringsgode, anses for anvendt i forbindelse med afgiftspligtige transaktioner, hvis den afgiftspligtige person i denne egenskab erhverver dette gode, og fuldt ud henfører det til virksomhedens formue, eftersom den indgående merværdiafgift, der skal betales, er fuldt ud og umiddelbart fradragsberettiget, og enhver anvendelse af det nævnte gode til brug for den afgiftspligtige person, hans personale eller til andre formål, som er virksomheden uvedkommende, sidestilles med en tjenesteydelse, som udføres mod vederlag.

2) Artikel 168 og 176 i direktiv 2006/112 er ikke til hinder for en national bestemmelse, der fastsætter en undtagelse fra fradragsretten for varer og tjenesteydelser, der er bestemt for vederlagsfrie transaktioner eller for anden virksomhed end den afgiftspligtige persons økonomiske virksomhed, under forudsætning af, at de som investeringsgoder kvalificerede varer ikke henføres under virksomhedens formue.

(¹) EUT C 145 af 14.5.2011.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. februar 2012 — Jürgen Blödel-Pawlik mod HanseMercur Reiseversicherung AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-134/11) (¹)

(Direktiv 90/314/EØF — pakkerejser, pakkeferier og pakketure — artikel 7 — beskyttelse mod risikoen for rejsearrangørens insolvens eller konkurs — anvendelsesområde — rejsearrangørens insolvens som følge af svigagtig anvendelse af de beløb, der er indbetalt af forbrugerne)

(2012/C 98/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jürgen Blödel-Pawlik

Sagsøgte: HanseMercur Reiseversicherung AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landgericht Hamburg — fortolkning af artikel 7 i Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure (EFT L 158, s. 59) — beskyttelse mod risikoen for rejsearrangørens insolvens eller konkurs — rejsearrangørens insolvens som følge af svigagtig anvendelse af de beløb, der er indbetalt af forbrugerne — anvendelsen af direktiv 90/314/EØF

Konklusion

Artikel 7 i Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure, skal fortolkes således,

at en situation, hvor rejsearrangørens insolvens skyldes dennes svigagtige adfærd, er omfattet af anvendelsesområdet for denne bestemmelse.

(¹) EUT C 179 af 18.6.2011.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht München I (Tyskland) den 9. december 2011 — Karl Berger mod Freistaat Bayern

(Sag C-636/11)

(2012/C 98/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht München I

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Karl Berger

Sagsøgt: Freistaat Bayern

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 (¹) til hinder for en national lovgivning, hvorefter information af offentligheden kan foretages ved angivelse af fødevarer- eller foderbetegnelsen og den fødevarer- eller fodervirksomhed, i hvis navn eller firmanavn fødevarer eller foderet blev fremstillet, behandlet eller bragt i omsætning, når en særligt afskyvækkende fødevarer, som ikke er sundhedsskadelig, men som er uegnet til konsum, i ikke ubetydeligt omfang bringes eller er blevet bragt i omsætning, eller når en sådan fødevarer på grund af sin særlige art kun er blevet bragt i omsætning i ringe omfang, men over en længere periode?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende: Skal spørgsmål 1 besvares anderledes, såfremt sagens faktiske omstændigheder fandt sted før den 1. januar 2007, hvor national ret dog allerede under hensyn til ovennævnte forordning var blevet tilpasset?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28.1.2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 3. januar 2012 — Trianon Productie BV mod Revillon Chocolatier SAS

(Sag C-2/12)

(2012/C 98/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden